Et ponã eã quaſi luctũ vnigeniti ⁊
nouiſſima eiꝰ q̃ſi diẽ amarũ. Ecce
dies veniũt dicit dñs ⁊ emittã fa
mẽ in terraz nõ famẽ panis neqꝫ
ſitim aq̃. ſꝫ audiendi vbũ dñi. Et
ꝯmouebũt a mari vſqꝫ ad mare.
⁊ ab aq̃lone vſqꝫ ad oriẽtez circu
ibũt q̃rentes vbũ dñi et nõ inue
nient. In die illa deficiẽt v̓gines
pulchre ⁊ adoleſcẽtes in ſiti q̃ iu
rãt in delicto ſamarie ⁊ dicũt. Vi
uit deus dan et viuit via berſa
bee. Et cadẽt ⁊ nõ reſurgẽt vltra.
Vidi dñm ſtantẽ ſu Ca. ix.
p altarẽ Et dixit. Percute car
dinẽ ⁊ ꝯmoueant̃ ſupliminaria.
Auaritia eñ i capite oĩm ⁊ nouiſ
ſimũ eoꝝ in gladio inficiã. Non
erit fuga eis. Fugiet et nõ ſalua
bit̃ ex eis q̃ fugerit. Si deſcẽderint
vſqꝫ ad infernũ inde manus mea
educet eos et ſi aſcẽderint vſqꝫ in
celũ inde detrahã eos. Et ſi abſcõ
diti fuerint i v̓tice carmeli īde ſcru
tãs auferaz eos ⁊ ſi celauerint ſe
ab ocul' meis in ꝓfundũ maris.
ibi mãdabo ſerpenti ⁊ mordebit
eos. Et ſi abierint in captiuitatez
coram inimicis ſuis ibi mãdabo
gladio ⁊ occidet eos ⁊ ponã ocu
los meos ſup eos in malũ ⁊ ñ i bo
nũ. Et dominꝰ deꝰ exercituũ q̃ tan
git t̃rã ⁊ tabeſcit ⁊ lugebũt õnes
habitantes in ea. Et aſcẽdet ſicut
riuꝰ oĩs ⁊ defluet ſicut fluuiꝰ egi
pti. Qui edificat ĩ celo aſcenſionẽ
ſuã ⁊ faſciculũ ſuũ ſup terrã fũda
bit. Qui vocat aq̃s maris ⁊ effun
dit eas ſup faciẽ terre. Dñs nomẽ
eiꝰ. Nũquid nõ ut filij ethiopuz
vos eſtis m̃ filij iſrl' ait dñs. Nũ
quid nõ iſrl' aſcendẽ feci de terra
egipti ⁊ paleſtinos de capadocia
⁊ ſyros de cyrene. Ecce oculi dñi
dei ſup regnũ peccãs ⁊ ꝯterã illud
a facie terre. Verũtamen ꝯterens
non ꝯterã domũ iacob dicit dñs
Ecce eñ mãdabo ego ⁊ ꝯcutiã in
oĩbꝰ gentibꝰ domũ iſrl' ſicut ꝯcu
titur triticũ in cribro ⁊ nõ cadet la
pillus ſup terrã. In gladio mori
ent oẽs peccatoẽs ꝑli mei qui di
cũt nõ appropinq̃bit ⁊ nõ veniet
ſup nos malũ. In die illa ſuſcita
bo tabernaculũ dauid qđ cecidit
⁊ reedificabo apturas muroꝝ eiꝰ
⁊ ea q̃ corruerãt īſtaurabo. Et ree
dificabo eũ ſicut in diebꝰ antiq̃s
ut poſſideãt reliquias ydumee et
oẽs nacoẽs eo q̃ inuocatũ ſit no
mẽ meũ ſup eos dic̃ dñs faciens
hec. Ecce dies venient dicit dñs ⁊
ꝯprehẽdet arator meſſorẽ ⁊ calca
tor vue mittẽtẽ ſemẽ. Et ſtillabũt
mõtes dulcedinẽ ⁊ oẽs colles cul
ti erũt. Et ꝯuertã captiuitatẽ ꝑli mei
iſrl' ⁊ edificabũt ciuitates deſertas
et ihabitabũt ⁊ plantabũt vine
as ⁊ bibẽt vinũ eaꝝ ⁊ faciẽt ortus
⁊ comedẽt fructꝰ eoꝝ Et plantabo
eos ſup humũ ſuaz ⁊ nõ euellam
eos vltra de terra ſua quam dedi
eis dicit dominꝰ deus tuus.

Explicit Amos ꝓpha.
Incipit Abdias ꝓpha.

Viſio abdie. Hec di
cit dñs deꝰ ad edom
Auditũ audiuimus
a dño et legatũ ad
gẽtes miſit. Surgi
te ⁊ ꝯſurgamꝰ adũſus eũ in p̃liũ
Ecce paruulũ dedi te in gentibus

Contēptibilis tu es valde. Sup
bia cordis tui extulit te habitātē
ī ſciſſuris petraꝝ exaltantē ſoliū
tuū. Qui dicis ī corde tuo. Quis de
trahet me ī trā. Si exaltatꝰ fueris
vt aq̄la ⁊ ſi inť ſidera poſueris nidū
tuum inde detrahā te dicit dn̄s.
Si fures introiſſent ad te. ſi latro
nes pnocte: quō ꝯticuiſſes. nōne
furati eſſent ſufficiētia ſibi. Si vi
demiatores itroiſſent ad te: nūq̇d
ſaltē racemos reliq̇ſſent tibi. Quo
ſcrutati ſūt eſau. Inueſtigauerūt
abſcōdita eiꝰ vſq; ad tīminū emi
ſerūt te oēs viri federis tui illuſerūt
tibi. Inualuerūt adūſū te viri pa
cis tue. Qui ꝯmedūt tecū: ponēt iſi
dias ſubter te. Nō ē prudētia in eo.
Nūq̇d nō ī die illa dicit dn̄s pdā
ſapiētes de ydumea ⁊ prudentiā
de mōte eſau. Et timebūt fortes
tui a meridie vt intereat vir de mō
te eſau: ꝓpť interfectionē ⁊ ꝓpť inīq̄
tatē ī frēm tuū iacob. Operiet te ꝯ
fuſio ⁊ peribis in eternū. In die cū
ſtares adūſus eū quādo capiebāt
alieni exercitū eiꝰ ⁊ extranei īgre
diebanť portas eiꝰ et ſup ihrl'm
mittebāt ſortē: tu q̄; eras q̄ſi vnꝰ
ex eis. Et nō deſpicies ī die frīs tui
in die pegrinacōis eius. Et nō le
taberis ſup filios iuda ī die pdici
onis eoꝝ ⁊ nō magnificabis os tuū
ī die anguſtie. Neq; īgredieris por
tā ppl'i mei ī die ruine eoꝝ neq; de
ſpicies ⁊ tu ī malis eiꝰ ī die vaſti
tatis illiꝰ. Et nō emitteris adūſꝰ
exercitū eiꝰ ī die vaſtitatis illius
neq; ſtabis ī exitibꝰ vt interficias
eos q̄ fugerint. Et nō ꝯcludes reli
quos eius in die tribulacōis: qm̄
iuxta ē dies dn̄i ſup oēs gētes
Sicut feciſti fiet tibi. retribucōem
tuā ꝯuertā ī caput tuū. Quo em̄
bibiſtis ſup montē ſcm̄ meū. bi
bent oēs gētes iugiť ⁊ bibent ⁊
abſorbent ⁊ erūt q̄ſi nō ſint. Et in
mōte ſyō erit ſaluatio ⁊ erit ſcūs
Et poſſidebit domꝰ iacob eos qui
ſe poſſederāt. Et erit domꝰ iacob
ignis ⁊ domꝰ ioſeph flamma et
domus eſau ſtipula. Et ſuccendēť
in eis ⁊ deuorabūt eos ⁊ nō erūt
reliquie domꝰ eſau: qꝛ dn̄s locutꝰ
ē. Et hereditabūt hij q̄ ad auſtꝝ
ſūt montē eſau ⁊ q̇ in cāpeſtribꝰ
philiſtijm ⁊ poſſidebūt regionē
ephraim ⁊ regionem ſamarie. Et
beniamī poſſidebit galaad ⁊ trāſ
migracō exercitus huius filioꝝ
iſrahel oīa loca chananeoꝝ vſq;
ad ſareptam ⁊ tranſmigratio ihe
ruſalem que in boſforo eſt poſſide
bit ciuitates auſtri. Et aſcendent
ſaluatores in montem ſyon iudi
care montem eſau et erit domino
regnum ⁖

Explicit abdias ꝓpha. In
cipit Jonas ꝓpha. Ca. i.

ET factū eſt verbum
domini ad ionam fi
lium amathi dicēs
Surge ⁊ vade in ni
niuen ciuitatē grā
dem et pdica in ea: quia aſcen
dit malicia eius coram me. Et ſur
rexit ionas vt fugeret in tharſis
a facie dn̄i. Et deſcēdit ī ioppen et ī
uenit nauē euntē ī tharſis. Et de
dit naulū eꝰ ⁊ deſcēdit ī eā vt iret
cum eis in tharſis a facie domini